

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה

יו"ל ע"י רשת כולל "שלימות התורה" בארה"ק

מ"ז כהלך
השפ"ג
פרשת
וישלה
גיליון ע"ה

זמני כניסת ויציאת שבת - קודש

ר"ת	מוצש"ק	חדי"ג	ירושלים
5:53	5:16	4:00	
5:49	5:17	4:14	בני ברק
5:46	5:14	4:08	חיפה
5:51	5:18	4:18	כאר שבע

הזמנים לפי תוכנית "חזון שמים"

דבר המערכת

כספר "מאור ושמש" מכאן את הפסוק וישלח יעקב מלאכיו לפניו ופירוש רש"י מלאכים ממש וז"ל:

ויל"ד על תיבת לפניו שהוא כמיווה? גם קשה להבין את ה' עשו הרשע יכול לראות במלאכי מעלה אישים ורוחנים הלא מציינו שפי' רש"י על פסוק כראות פני אלוקים שיעקב הודיע לעשו שראה מלאכים בכרי לדיאו ויאמר שראה מלאכים מזה משמע, שדברי גדול ה' זאת אצל עשו לראות מלאכים ועתה ישלח יעקב בעצמו מלאכים לעשו?

ונראה להקדים מה שמבואר בוה"ק ובשאר ספרים הקודשים, שכל דבר רוחני הבא מעולם העליון לעולם התחתון צריך אותו דבר להתגשם קצת במלבוש בכדי שיכול לעולם זה לטובלו.

ואף תורתנו הקדושה כשנתנה הקב"ה לישראל לעולם התחתון הוצרך לגשם אותה להליכה בספריה מעשה כמבואר בוה"ק, וכו'.

ומעתה בבין דברי הפסוק בפרשה שלמעלה ויעקב הלך לדיכו ויפגשו בו מלאכי אלקים ויאמר יעקב כאשר ראו בו ויש להבין תיבת כאשר ראו ולדברינו יוצדק כי כאשר ראו הכירם שחם נעשו ונתלבשו מלבושי תורתו ומצותיו וצדופי יחודיו או מלאו לבו להשתמש בהם כי תכיר בהם שכאלו להשתמשות כי נעשו ונבא ע"י צדופיו ויחודיו אמנם כאשר רצה לשלחם אל עשו הבין שעורם הם רוחנים מאוד לגשת אליו וצדיקים הם להתלבש יותר בנשמות מכפי אשר היו בעולם לפניו.

ע"כ נאמר וישלח יעקב מלאכיו לפניו ר"ל ששלח והפשיט מהם המלבושים הרוחנים שהיו בהם עתה וישלח מלשון הפשטה מלשון משלחו גלימה דאינשי היינו שהפשיט מהם מלבוש המלאכים אשר היו בהם בעולם לפניו כי הוצרך לגשם אותם עוד יותר שהיו נראים לפני עשו כאנשים ממש ונתן הפסוק טעם לדבר אל עשו אחיו היינו שהוצרך לגשם אותם שהיו ראויים לעמוד לפני עשו אחיו וק"ל עכ"ל.

ישנם הרואים תמיד רק את הלבוש והחלק החיצוני שבכל דבר, אולם אנתנו בני יעקב אבינו, רואים גם את חלק הפנימי שבכל עניין, וכאשר נתבונן בחלק הפנימי, אז ודאי יוכן החלק החיצוני גם כן, וכפי שאמר הגאון מו"ל: "כי כל מי שאינו לומד הסוד אפי' הפשט אינו ברוך בידו" (שם פ"ח). ובמכות לימוד הוודו הקדוש המגלה אור תעלומה, נוכח שמלא הארץ רעה את ה' כמים לים מכסים במהרה בימינו, וברחמים אמן.

שבת שלום ומבורך המערכת

הלימוד היומי

בוודו הקדוש עם פירוש הסולם

לשבוע פרשת וישב

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	טז	וישא	קמח-קמט	שעה-שפז
ראשון	יז	וישא	קמט-קנב	שפח-שצז
שני	יח	וישלה	א-ד	א-די
שלישי	יט	וישלה	ה-ח	טז-כט
רביעי	כ	וישלה	ט-יב	ל-מב
חמישי	כא	וישלה	יג-טז	מג-נד
ששי	כב	וישלה	יז-כא	נה-עא
שבת	כג	וישלה	כא-כב	עב-פז

שיעורים בלימוד היומי בעברית - בשלוחה 2-6

יעקב ישראל וישורון

רבי חייא פתח ואמר: "ועתה שמעו יעקב עבדי וישראל בחרתי בו וגו' וישורון בחרתי בו" (ישעיה מד א). בוא וראה, כמה הבטיח הקב"ה לישראל בכמה מקומות שינחיל להם העולם הבא, כי לא רצה לקבל לחלקו שום עם ולשון רק את ישראל לבדם. ומשום זה נתנה להם תורת אמת, לזכות על ידה ולדעת דרכיו של הקב"ה, כדי שינחלו את ארץ הקודש. כי כל מי שזוכה בארץ הקודש הזאת, יש לו חלק לעולם הבא. כמו שכתוב, ועמד כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ. וכבר בארורו.

שלש מדרגות כאן, בכתוב הזה שלפנינו, מתחלה יעקב, ואחר כך ישראל, ואח"כ ישורון, שצדיקים לדעת מהו ההפרש ביניהן. בוא וראה, יעקב כבר בארנו, ישראל גם כן, (כמו שנתבאר למעלה אשר יעקב הוא מדרגת ו"ק בלי ראש, וישראל הוא מדרגת ג"ר) ואף על פי שהמדרגות הן אחת, כלומר, אע"פ ששניהם הם מדרגת זעיר אנפין.

והוא, ישורון, למה נקראים ישראל בשם הזה? ומשיב, אלא ישראל וישורון, הכל אחד, ישורון פירושו, כמו שאתה אומר, ישור על אנשים, משום שלוקח שורה מצד זה ושורה מצד זה, ומשום אלו שתי השורות, נקרא ישורון בלשון רבים. וזה הוא ישראל, שהוא גם כן לשון שורה, שהוא נוטריקון ישר א-ל. והוא לשון יחיד. (ויבאר להלן).

וישראל נקרא עם שין שמאלית, שהיא שדרה על שלוקח גדלות ועוז מכל. ישורון, נקרא, על שם אלו החלקים, שהם שני צדדים צד ימין וצד שמאל, שהם ב' שורות כמו שאמרנו, והכל אחד.

ביאור הרבים. שורות פירושו, קוין. והשם ישורון שהוא לשון רבים, מורה על ב' שורות, ולכן כולל בהכרח ב' הקוין העליונים, שהם חכמה ובינה. והשם ישראל, שהוא נוטריקון ישר א-ל, הוא גם כן לשון שורה, כמו ישור על אנשים, והוא לשון יחיד, ולכן מורה על קו אמצעי שהוא דעת, הכולל ב' הקוין העליונים, שהם חכמה ובינה.

וזה שאמר ישראל וישורון אינן חד, ששניהם בחינת ג"ר דו"א, והיינו בחינת מחזה ולמעלה דו"א. ישורון, משום שלוקח שורה מצד זה ושורה מצד זה, והיינו ב' הקוין העליונים מיין ושמאל. ולכן נקרא ישורון. והוא חכמה ובינה דו"א כנ"ל. ודא הוא ישראל וכן הוא השם ישראל מלשון שורה, שהוא נוטריקון ישר א-ל, והוא קו אמצעי, דעת, שהוא ו"ק דראש דו"א. ישראל, נקרא עם שין שמאלית שפירושו, לשון שדרה, על שלוקח גדלות ועוז מכל כי הדעת כולל ב' הקוין חכמה ובינה לכן נוטל גדלות מקו ימין, ועוז מקו שמאל. והכל אחד, וכל אלו ג' השמות הם אחד, שכולם הם במדרגת זעיר אנפין.

ג' המדרגות - בריאה יצירה ועשיה

ומפרש. ואלו השמות כולם עולים לאחד, שהם ג' פרצופין: חב"ד, חג"ת, נה"י, דו"א, המכונים: בריאה, יצירה, עשיה, דו"א. שישורון הוא חב"ד וישראל חג"ת, ויעקב תנה"י. וע"כ אומר הכתוב, יעקב עבדי, כי פעמים הוא עבד, כמו עבד שיש לו מצוות רבונן, ועושה רצונו. וזה מורה שאין לו מוחין, והוא משום שהוא פרצוף תנה"י ובחינת עשיה דו"א. וכן ישראל בחרתי בו פירושו לשרות בו. והיינו במוחין דג"ר כנ"ל. והכל הוא כסוד העליון. של ג' המדרגות הן כולן בסוד הראש. כתוב, בוראש יעקב ויוצרך ישראל (שם מג א). וכתוב, כה אמר ה' עושך (שם מג ב). כל אלו המדרגות עולות לאחד שהם ג' פרצופי דו"א ישורון ישראל ויעקב, שהם חב"ד חג"ת נה"י כנ"ל, והם בריאה יצירה עשיה כנ"ל. ולכן נאמר עליהם בורא יוצר עושה וכולם הם מדרגות אלו על אלו וכולם אחד.

ואין להקשות לפי המתבאר, היה צריך לומר עושך יעקב, ולא בוראך יעקב (כי דרגת יעקב כנגד עשיה)? והענין הוא שיש ערך הפוך בין המאורות לכלים (כנ"ל בפניהם להכמת הקבלה את מ"ה ע"ש). וכשאין בפרצוף אלא בחינת כלים דבריאה אין שם אלא בחינת יעקב,

המשך בעמוד הבא

שלימות הפרשה

מדוע נשאר השם 'יעקב' לאחר שנקרא 'ישראל'?

כתוב בפרשתנו "ויאמר לו אלוקים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל" (בראשית לה י). וברצות ה' נביא מהוודו הקדוש (סעיף קס"ז) ביאור מהות השמות הללו, יעקב וישראל:

רבי אלעזר ורבי יוסי היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסי לרבי אלעזר, ודאי הוא מה שאמרת, שיעקב הבחיר שבאבות הוא, והוא כולל כל הצדדים, (דהיינו שהוא כולל ימין ושמאל), ולכן קרא שמו "ישראל", וכתוב "לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך", וכתוב "ויקרא את שמו ישראל", וקשה, למה חזר הקב"ה וקרא אותו יעקב הרבה פעמים. והכל קוראים אותו יעקב כמו בתחילה, וא"כ מהו, "ולא יקרא שמך עוד יעקב"?

בארץ ובחזון לארץ

והשיב לו, יפה אמרת, (כלומר, שקושינו יפה היא). פתח ואמר, ה' כנבוד יצא כאיש מלחמות וגו' (ישעיה מב יג). מקרא זה בארורו, אבל בוא וראה, כתוב כנבוד יצא, נבוד היה צריך לומר, כאיש מלחמות, איש מלחמות היה צריך לומר (כ"כ הדימוי).

ומשיב: אלא הרי למדנו, הו"ה ככל מקום שהוא, הוא רחמים בודאי, והקב"ה, הו"ה הוא שמו, שכתוב, "אני הו"ה הוא שמי" (שם ח ט). ואנו רואים שלפעמים נקרא שמו אלוקים, שהוא דין ככל מקום שהוא? אלא בשעה שמתרבים צדיקים בעולם, שמו הו"ה, ונקרא בשם הרחמים, ובשעה שרשעים מתרבים בעולם, שמו אלוקים, ונקרא בשם אלוקים. כך, בזמן שיעקב לא היה בין שונאים, ולא היה בחזון לארץ קוראים לו ישראל, וכשהיה בין שונאים או בחזון לארץ קוראים לו יעקב.

מדרגת 'יעקב' ומדרגת 'ישראל'

אמר לו עוד לא נתיישב הרבר, שכתוב לא יקרא, ואנו קוראים, ומה שתאמר שכומן שהיה בין שונאים או בחזון לארץ קוראים לו יעקב, בוא וראה, שכתוב וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען, והוא לא היה בחזון לארץ. ומכל מקום כתוב השם "יעקב"?

והשיב לו הרי אמרתי בתחילה, כמו שהקב"ה לפעמים נקרא הו"ה ולפעמים נקרא אלוקים, והיינו לפי המדרגה כנ"ל, כך, לפעמים נקרא ישראל ולפעמים נקרא יעקב, והכל הוא לפי מדרגות ידועות. **פירושו:** כשיש לו מדרגת ג"ר וראש נקרא ישראל (אותיות לי ראש), וכשהוא ו"ק בלי ראש, הוא נקרא יעקב. ומה שנאמר "לא יקרא שמך עוד יעקב" פירושו, שלא ישאר בשם הזה יעקב (כלומר שלא ישאר במדרגת הקטנות), אלא שיהיו לו ב' שמות יעקב וישראל, לפי המדרגה.

אמר לו, אם כן, הרי כתוב, "ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם" (בראשית יז), ואין הפירוש שיקרא ב' השמות אברם ואברהם, אלא אברהם לכד (ומה ההבדל בין יעקב לאברהם)? אמר לו, שם כתוב והיה שמך אברהם, ועל כן נשאר בשם הזה, אבל כאן לא כתוב והיה, אלא כי אם ישראל יהיה שמך, ולא כתוב והיה שמך ישראל, שעל פי המשמעות הזו, הרי די אפילו שיקרא פעם אחת בשם ישראל, ומכל שכן שיקרא לפעמים יעקב ולפעמים ישראל, ודאי הוא שמקיים הכתוב כי אם ישראל יהיה שמך. וכאשר נתעטרו בניו בכהנים ולוויים ונתעלו במדרגות עליונות, אז נתעטר בשם ישראל תמיד (כלומר שנתעטר במדרגת ראש וג"ר הרמוז בשם "ישראל" כנ"ל).

ישראל וישורון

ובהמשך הוודו הקדוש (סעיף רמ"ד) מוס"ף לכאר שכפרטות ישנם ג' מדרגות: יעקב, ישראל, ישורון:

שאלות מהזוהר הקדוש

על פי פרשת השבוע "הק ליישראל" עם פירוש הסולם

א. מאימתי נכנס היצר הרע באדם?

1. משעה שנולד.
2. מגיל שלוש שנים.
3. מגיל י"ג שנה.

ב. מי קיבל רב דגן ותירושו?

1. יעקב.
2. אברהם.
3. יוסף הצדיק.

ג. כמו מה הייתה תפילת יעקב?

1. כמו תפילת המלאכים.
2. כמו תפילת רבים.
3. כמו תפילת אברהם אבינו לאחר העקידה.

ד. האם מותר להקדים שלום לרשעים?

1. רק אם הוא מלך.
2. אסור להקדים שלום.
3. חייב להקדים מפני דרכי שלום.

ה. אלו משירי דוד המלך בתהלים, נכתבו ברוח הקודש?

1. רק הנאמרים בימים א' ג' ושבת.
2. כל השירות והתשכחות.
3. פרק ק"ט.

ו. השומר שבת נחשב לו:

1. כאילו שמר כל התרי"ג מצוות.
2. כאילו שמר כל התורה כולה.
3. נעשה שותף למעשה בראשית.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-2 | ב-1 | ג-1 | ד-2 | ה-2 | ו-3

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בוה"ק חק-לישראל של השבוע. את התשובות ניתן להשיב מיום ה' בשעה 3:00 - עד יום א' בשעה 3:00 בצהריים.

בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 | 1.

המשך "שלימות הפרשה"

וכשנתוספה בחינת כלים ריצירה בפרצוף יש ג"כ בחינת ישראל. וכשנתוספו כלים דעשיה בפרצוף יש ג"כ בחינת ישורון. ולכן נאמר בוראך יעקב ויוצרך ישראל. ומה שנאמר שישראל הוא יצירה וחג"ת, אין הכוונה שהוא בחינת ו"ק בלי ראש, כי כל המדובר כאן הוא רק בבחינת מוחין וראש, והיינו בנ' פרצופין חב"ד חג"ת נה"י שבראש ז"א. כמו שאומר לעיל, והכל בסוד עליון הוא. (עליון, הוא בחינת ראש וג"ר).

אשרי חלקם של ישראל, שהקב"ה רצה בהם מכל העמים העכו"ם, כי ככולם כתוב, הבל המה מעשה תענועים בעת פקודתם יאבדו, היינו כשעה שעתידי הקב"ה לבער אותם מן העולם, וישאר הוא בלבדו. כמו שאתה אומר, ונשגב ה' לבדו ביום ההוא. עד כאן דברי הזוהר הקדוש עם פירוש הסולם.

ג' המדרגות בעבודת האדם

אנו נקראים "בני ישראל", ולכן כל יהודי צריך לעבור את ג' המדרגות הללו במשך ימי חייו, כמו יעקב אבינו עליו השלום. ובתחילה צריך לעבור על דרגת "יעקב" שהוא בחינת "עבד", לעשות רצון הבורא בלי טעם והכנה. אחר כך מדרגת "ישראל", שהוא לשון שרדה וממשלה, שעל ידי עבודת ה' מתוך שעבוד ועבודות גם בלי טעם ונגד רצונו הטבעי, בזה זוכה להיות "מושל ביצרו". ומשם יבוא להשראת השכינה, דרגת "ישורון", שהוא לשון השראה, ולשון שורות, המרמז לכ' הקוין חכמה ובינה, וכנודע שסוד השראת השכינה הוא מצד שלימות השפע במוחין שלימים.

יהי רצון שנזכה ללכת בדרך הישר, ישר א-ל, ישר להשם, ונזכה להשראת השכינה בישראל בימינו דידן בקרבך, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום.

אמרות קודש על לימוד הזוהר הקדוש

הרה"ק רבי שניאור זלמן מליובאוויטש בעל התניא זיע"א

בכלל מקרא הוא גם כן למוד פנימיות התורה, שהרי מדרש זוהר הוא על פסוקי התורה, ועוד שגם בלמוד ריון דאורייתא אינו משיג רק המציאות מההשתלשלות ולא המהות, אם כן אינו דומה למשנה ותלמוד שמישיג מהות חכמתו יתברך ובכלמוד ההשתלשלות אינו משיג כלל מהות חכמה זו, אלא רק ידיעת המציאות. ואף על פי כן דבר גדול הוא מאד כיון דאי אפשר להיות בזה השגת המהות,

והרי זה כמו שבמקרא, אף על פי שאי אפשר להיות ההשגה בבחינת חכמה כיון ששרשה למעלה מהחכמה, לכן גם מה שאומר האותיות דבר גדול ועצום הוא. כמו כן ידיעת המציאות מהפנימיות אף על פי שאינו משיג כלל המהות, דבר גדול הוא עד להפליא וכו'.

והנה כיון שהתורה היא הממצע המקשר ומחבר נשמת ישראל להקדוש ברוך הוא, והממצע יש בו שני בחינות, סתים וגליא, אם כן בחינות הפנימיות הנקרא סתים הוא המקשר ומחבר בחינות פנימיות של הנשמה לבחינות פנימיות אלקותו יתברך.

(לקוטי תורה לבעל התניא, פרשת ויקרא דף ה' טור ב' ואילך)

סיפור לשבת דיבורים סתומים

בעת שובו מצאנו ביקר הרה"ק ר' מרדכי דוב מהורנוסטיפל בהיכלו של המגיד הקדוש רבי דוד זצוק"ל מטאלנא שעמד על דום ערכו וחיבב אותו להפליא.

מאותו ביקור מספרים, שרבי מרדכי דוב נוכח אצלו בהדלקת נרות חנוכה, ובלילה הראשון לפני שהדליק, פנה הרה"ק מטאלנא אל אחד החסידים שעמד לצדו באמירה כזאת: "הלא אשתך גוצה היא, אמור אם כן כיצד הנך נוהג כשאתה חפץ לדבר עמה, אתה מרכין עצמך אליה או שהיא מגבהת עצמה אליך?". ותוך כדי דיבור פתח בכרכות ההדלקה.

החסיד השתומם למשמע הדיבורים הסתומים, וכמוהו כן הקהל כולו שעמד שמה. עד שאמר להם רבי מרדכי דוב: "שנינו, מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה חוץ מנר חנוכה שמצותה דוקא (לכתחילה) למטה מעשרה טפחים סמוך קרקע השכינה יורדת אז למטה מעשרה והוא בסוד "אתתך גוצא נחין ולחיש לה" כדאיתא בכתבי האר"י ז"ל". והוסיף "בודאי לכך נתכוון המגיד הקדוש".

למחרת בזמן ההדלקה פנה שוב הרה"ק מטאלנא לחסיד הניצב בקירבתו, השמיע איזו אמירה כלתי מוכנת, וכנשימה אחת היפנה ראשו לעבר רבי מרדכי דוב באמרו: "הפעם לא יעלה בידך לגלות כמו אמש!"

והתפעל אז רבינו זצוק"ל התפעלות רבה מגילוי רוח הקודש ששרתה על הרה"ק מטאלנא.

(תולדות הגה"ק ר' מרדכי דוב מהורנוסטיפל בראש ספרו שושנת העמקים)

03.523.4979

שיעורים בעברית ובאדיש

מענה מרבני הקו - להכנת הלימוד

תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

הגיליון בשבוע זה נתרם לע"נ הרב דוד בן אברהם ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

הגיליון בשבוע זה נתרם לע"נ מרת מלכה מאלי בת רבי יהושע חיים הכהן קמחי ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

לשוחפת בדפוסת הגיליון. לתרומות והצעות להא/שרות ולהנחות ניתן לפנות למערכת בטלפון: 054-8517381 (+972) או באימייל: 3131760@gmail.com

להצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה ל: 3131760@gmail.com

